

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 79.669/1/V
van 8 september 2026

over

een voorontwerp van decreet ‘over het subsidiëren van een
lokaal sportbeleid’

Op 29 juni 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Havens en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 13 augustus 2026,^{*} een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘over het subsidiëren van een lokaal sportbeleid’.

Het voorontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 25 augustus 2026. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Steven LIERMAN, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Lennart NIJS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 september 2026.

*

^{*} Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap strekt tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid en de subsidiëring van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de uitvoering van het beweeg- en sportbeleid in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Daartoe worden vooreerst enkele begrippen gedefinieerd (artikel 2 van het voorontwerp).

Voorts worden de erkenningsvoorwaarden (artikel 4), de erkenningsprocedure (artikelen 11 en 12) en het toezicht op de erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid geregeld (artikelen 13 en 14). Tevens wordt bepaald dat de subsidies jaarlijks worden toegekend door de Vlaamse Regering (artikelen 3 en 5) en dat die subsidies binnen de perken van de begroting jaarlijks worden aangepast aan de evolutie van de afgevlakte gezondheidsindex (artikel 3). Daarnaast wordt geregeld hoe de subsidiëeringsprocedure (artikelen 15 tot 20) en de aanwending en de uitbetaling van die subsidies (artikelen 7 en 10) verlopen. Er wordt ook omschreven welke opdrachten de erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid uitvoert (artikel 6), hoe het toezicht op de uitvoering van die opdrachten verloopt (artikel 8) en hoe de praktische en concrete uitvoering van die opdrachten via een samenwerkingsovereenkomst tussen de erkende organisatie en het agentschap Sport Vlaanderen kan worden geoptimaliseerd (artikel 9).

Vervolgens wordt de subsidiëring van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een lokaal sportbeleid geregeld, zoals de jaarlijkse toekenning van subsidies door de Vlaamse Regering en de eventuele vermeerdering van het bedrag van de subsidies, de subsidiëeringsprocedure, de uit te voeren opdrachten, het toezicht daarop en de eventuele optimalisering ervan, andere subsidiëeringsvoorwaarden, de uitbetaling en de aanwending van de subsidies (artikelen 21 tot 33).

Tot slot zijn enkele overgangsbepalingen opgenomen (artikelen 34 tot 37) en wordt het decreet van 6 juli 2012 ‘houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal sportbeleid’ opgeheven (artikel 38). Tevens wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om voor iedere bepaling van het aan te nemen decreet of voor het decreet in zijn geheel de datum van inwerkingtreding te bepalen, die uiterlijk 1 januari 2027 is (artikel 39).

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

VORMVEREISTEN

3. De ontworpen regeling heeft onder meer betrekking op de subsidiëring van een erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid (artikelen 3, 5 tot 10 en 15 tot 20). Bijgevolg rijst de vraag of het voorontwerp moet worden aangemeld bij de Europese Commissie overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU).

Mede gelet op de onduidelijkheid die bestaat op het niveau van de ontworpen decretale regeling over de aard van de organisatie en de activiteiten die worden gesubsidieerd, kan niet bij voorbaat worden aangenomen dat de subsidieregeling enkel betrekking heeft op niet-economische diensten van algemeen belang.² Zo zou de gesubsidieerde opdracht vervat in artikel 6, § 1, 3°, van het voorontwerp, met name “initiatieven nemen om de kwalitatieve werking met betrekking tot het lokale sportbeleid van de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie te faciliteren, te ondersteunen en te verbeteren”, kunnen worden beschouwd als een vorm van consultancy.

Het is dan ook raadzaam dat de stellers van het voorontwerp contact zouden opnemen met de bevoegde diensten van de Europese Commissie om hierover meer uitsluitsel te krijgen.

In elk geval mag niet uit het oog worden verloren dat, in het geval de ontworpen regeling of een deel ervan zou worden beschouwd als een regeling inzake staatssteun, het miskennen van de aanmeldingsverplichting de onwettigheid van de betrokken staatssteun tot gevolg heeft, zelfs al zou die in se verenigbaar met het recht van de Europese Unie kunnen worden verklaard, alsmede, in beginsel, de verplichting tot terugvordering van de onrechtmatig toegekende steun. Aangezien de ontworpen regeling de steunintensiteit (de omvang van de subsidie) niet regelt, kan met die aanmelding worden gewacht tot de relevante uitvoeringsbepalingen zijn voorbereid.

Indien het toch gaat om economische activiteiten, maar er beroep kan worden gedaan op een vrijstellingsregeling, zal dat moeten worden aangetoond.

ALGEMENE OPMERKINGEN

A. Overeenstemming met de Cultuurpactwet

4.1. Artikel 4, eerste lid, 4°, van het voorontwerp luidt als volgt:

“Om als organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid erkend te worden en te blijven, voldoet de organisatie aan de volgende voorwaarden:

(...)

² Zie adv.RvS 74.678/3 van 28 december 2023 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 15 maart 2024 ‘over het stimuleren van een veilig sportklimaat’, *Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1975/1, 72, opmerking 5.2.

4° zich richten tot alle gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de ondersteuning bij de uitvoering van het lokale sportbeleid;
(...)”.

Luidens artikel 6, § 1, eerste lid, 3°, van het voorontwerp dient de organisatie om voor subsidie in aanmerking te komen initiatieven te nemen om de kwalitatieve werking met betrekking tot het lokale sportbeleid van de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie te faciliteren, te ondersteunen en te verbeteren.

Er kan aldus worden aangenomen dat de ontworpen regeling zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap.

4.2. De ontworpen regeling dient bijgevolg te worden getoetst aan het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 ‘waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt’ (de zgn. Cultuurpactwet). Die bepaling schrijft voor dat de voorwaarden en de procedure van erkenning van instellingen die activiteiten uitoefenen gericht op een gehele cultuurgemeenschap (*in casu* de Vlaamse Gemeenschap) “bij decreet” worden vastgesteld. Diezelfde bepaling stelt bovendien dat het decreet voor de erin bedoelde instellingen in een financiële tegemoetkoming voorziet die gelijktijdig drie elementen omvat, met name de subsidiëring van een kern van personeelsleden, de jaarlijkse toekenning van een basistoelage voor de werking en de subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten. Hieruit kan worden afgeleid dat ook de subsidiëring van de thans beoogde organisaties bij decreet moet worden geregeld. Met betrekking tot de erkenning en de subsidiëring van die organisaties is de mogelijkheid voor de decreetgever om aan de Vlaamse Regering bevoegdheden te delegeren dan ook eerder beperkt. Hoogstens kan de decreetgever de regering machtigen om de door hemzelf vastgestelde beginselen nader uit te werken. Dit veronderstelt dat de decreetgever zelf de criteria vaststelt die voor de uitwerking van die beginselen richtinggevend zijn.³⁻⁴

4.2.1. Wat betreft de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid bepaalt artikel 7 van het voorontwerp dat de jaarlijkse subsidies voor die erkende organisatie werkings- en personeelssubsidies omvatten, en dat de subsidie wordt aangewend voor de uitvoering van de opdrachten vervat in artikel 6, § 1, eerste lid, van het voorontwerp. In een subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten, zoals vervat in artikel 11, eerste lid, van de wet van 16 juli 1973, is evenwel niet voorzien. Bijgevolg moet het voorontwerp op dit punt worden aangevuld.⁵

4.2.2. Artikel 7 van het voorontwerp machtigt de Vlaamse Regering om een lijst van subsidiabele en niet-subsidiabele kosten te bepalen. Vermits de omvang van de werkingssubsidie hier rechtstreeks van afhangt, vereist het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 11 van de wet van

³ Zie ook adv.RvS 54.149/3 van 22 oktober 2013 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 20 december 2013 ‘inzake gezond en ethisch sporten’, *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2280/1, 73, opmerking 10.1.

⁴ Wat betreft de subsidies aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die geen werking heeft die is gericht op de gehele Vlaamse Gemeenschap, wordt bij artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 enkel vereist dat de erkenning en subsidiëring “krachtens een decreet” worden geregeld, zodat ter zake minder strenge vereisten gelden waaraan in het om advies voorgelegde voorontwerp is voldaan.

⁵ Zie ook adv.RvS 74.678/3 van 28 december 2023, *Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1975/1, 77, opmerking 8.2.

16 juli 1973 dat het voorontwerp minstens de criteria bevat aan de hand waarvan de Vlaamse Regering de categorieën van subsidiabele en niet-subsidiabele kosten kan bepalen.⁶

4.3. Wat betreft de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid bepaalt artikel 9, eerste lid, van het voorontwerp voorts dat het agentschap Sport Vlaanderen met deze organisatie een samenwerkingsovereenkomst kan sluiten over de optimalisering van de praktische en concrete uitoefening van haar opdrachten.

De gemachtigde bevestigde dat in de samenwerkingsovereenkomst geen erkennings- of subsidiëeringsvoorwaarden zullen worden bepaald, maar enkel de praktische afspraken die een concretisering inhouden van de regels die bij dit voorontwerp of bij de uitvoeringsbesluiten ervan zijn vastgesteld. Dat geldt in het bijzonder voor de proportionele correctie van de subsidie indien de in de samenwerkingsovereenkomst gemaakte afspraken niet worden gerealiseerd, waarvan gewag wordt gemaakt in de artikelen 9, derde lid, en 18 van het voorontwerp.⁷

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

5. Artikel 4, eerste lid, 1°, van het voorontwerp bepaalt dat een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid, teneinde erkend te worden en te blijven, een vereniging zonder winstoogmerk, *een coöperatieve vennootschap* of een stichting moet zijn, conform het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (hierna: WVV).

5.1. Gevraagd naar een verantwoording voor de oplistings van die drie toegestane rechtsvormen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“We werken zo veel als mogelijk met dezelfde lijnen en bepalingen overheen de verschillende sportdecreten. Deze bepaling is overgenomen uit het Decreet van 15 maart 2024 over het stimuleren van een veilig sportklimaat. We kiezen voor 3 vormen van rechtspersonen die qua basisidentiteit en -principes aansluiten bij onze standaard aanvaarde rechtsvorm, de vzw.”

5.2. Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het

⁶ Zie ook adv.RvS 74.092/3 van 13 oktober 2023 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 8 maart 2024 ‘over de bovenlokale cultuurwerking’, *Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1888/1, 183, opmerking 6.5.3.

⁷ Zie ook adv.RvS 74.678/3 van 28 december 2023, *Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1975/1, 77, opmerking 8.3.

beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.⁸

5.3. De vraag rijst of het gekozen onderscheidingscriterium pertinent is in het licht van de doelstelling die met de maatregel wordt nagestreefd. Zo verwijst de gemachtigde naar artikel 9, eerste lid, 1°, van het decreet van 15 maart 2024 ‘over het stimuleren van een veilig sportklimaat’, dat bepaalt dat een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten om erkend te worden en te blijven een vereniging zonder winstoogmerk, een *vennootschap met sociaal oogmerk* of een stichting moet zijn.

De regeling inzake de vennootschappen met een sociaal oogmerk lag vervat in de artikelen 661 tot 669 van boek X van het WVV, en is opgeheven bij artikel 34 van de wet van 23 maart 2019 ‘tot invoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen en houdende diverse bepalingen’. Hoewel sedert de invoering van het WVV de coöperatieve vennootschap de vennootschapsvorm is die zich uit zijn aard het best lijkt te lenen tot het nastreven van een sociaal oogmerk, is het geenszins uitgesloten dat zo’n vennootschap evenzeer een winstverdeling onder zijn vennoten nastreeft. Vanuit de beoogde doelstelling van de ontworpen regeling, en in zoverre de stellers van het voorontwerp aan de oplijsting van de drie rechtsvormen wensen vast te houden, verdient het aanbeveling om aan de erkenningsvoorwaarde van artikel 4, eerste lid, 1°, van het voorontwerp toe te voegen dat de coöperatieve vennootschap *erkend is als sociale onderneming* in de zin van artikelen 8:4 en 8:5 van het WVV.⁹

Artikel 10

6. Artikel 10 van het voorontwerp regelt de uitbetaling van de subsidie. Die bepaling stelt evenwel geen datum voorop waarop het voorschot van die subsidie wordt uitbetaald. Hierover bevestigd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Er is geen specifieke reden. Indien gewenst kunnen we op basis van uw advies een datum toevoegen.”

⁸ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bijv.: GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1; GwH 30 april 2015, nr. 50/2015, B.16; GwH 18 juni 2015, nr. 91/2015, B.5.1; GwH 16 juli 2015, nr. 104/2015, B.6; GwH 16 juni 2016, nr. 94/2016, B.3; GwH 18 mei 2017, nr. 60/2017, B.11; GwH 15 juni 2017, nr. 79/2017, B.3.1; GwH 19 juli 2017, nr. 99/2017, B.11; GwH 28 september 2017, nr. 104/2017, B.8.

⁹ Op die manier lijkt de voorwaarde onder artikel 4, eerste lid, 2°, van het voorontwerp, luidens hetwelk de organisatie haar zetel moet hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, ook niet langer in strijd is met de vrijheid van vestiging vervat in artikel 49 van het VWEU. Artikel 49, tweede alinea, van het VWEU bepaalt dat “[d]e vrijheid van vestiging (...) behoudens de bepalingen van het hoofdstuk betreffende het kapitaal, de toegang tot werkzaamheden anders dan in loondienst en de uitoefening daarvan alsmede de oprichting en het beheer van ondernemingen, en met name van vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 54 [omvat], overeenkomstig de bepalingen welke door de wetgeving van het land van vestiging voor de eigen onderdanen zijn vastgesteld.” Artikel 54, tweede alinea, van het VWEU voorziet in een uitzondering voor vennootschappen die geen winst beogen, zodat voor de vereniging zonder winstoogmerk, de stichting en de coöperatieve vennootschap – zij het enkel voor zover die geen winst beoogt – de vrijheid van vestiging niet van toepassing is.

Mede gelet op de omvang van het voorschot (negentig procent van het jaarlijkse subsidiebedrag), strekt het ter wille van de rechtszekerheid tot aanbeveling te bepalen op welke datum dat voorschot uiterlijk wordt uitbetaald.

Artikelen 11 en 15

7. Luidens de artikelen 11 en 15 van het voorontwerp is de aanvraag tot erkenning onontvankelijk als ze niet tijdig is ingediend of als blijkt dat de organisatie niet kan voldoen aan respectievelijk de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden, vervat in respectievelijk artikel 4, eerste lid, en artikel 6 van het voorontwerp. Het al dan niet voldoen aan de erkennings- of subsidiëringsvoorwaarden lijkt evenwel een beoordeling ten gronde te veronderstellen, zodat het voor de aanvrager onduidelijk lijkt waar de grens ligt tussen een onontvankelijke aanvraag, enerzijds, en een ongegronde aanvraag, anderzijds.

Hierover bevraagd, gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“De procedurebepalingen zijn overgenomen van andere sportdecreten. Op die manier worden de procedurebepalingen over de verschillende sportdecreten zo veel mogelijk gelijkgezet. Hiermee wordt het ‘duidelijk en dus op het eerste gezicht’ niet kunnen voldoen aan de erkenningsvoorwaarden bedoeld. Maar indien gewenst, zou dit weggelaten kunnen worden.

(...)

Onder de beoordeling ten gronde overeenkomstig artikel 12 valt de grondige toetsing van de erkenningsvoorwaarden, cf. de ontvankelijkheidstoets is het duidelijk en eenvoudig op het eerste gezicht vast te stellen dat men onmogelijk aan de erkenningsvoorwaarden kan voldoen.”

Bijkomend – aan de hand van een voorbeeld¹⁰ – om verduidelijking gevraagd wanneer een organisatie niet “kan” voldoen aan de erkennings- of subsidiëringsvoorwaarden, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Haar aanvraag zal ontvankelijk zijn want vergt een nadere lezing van de statuten. Om onontvankelijk te zijn moet heel duidelijk en op het eerste gezicht vast te stellen zijn dat de organisatie onmogelijk kan voldoen aan de erkenningsvoorwaarden, wat in uw voorbeeld niet het geval is.

In dit geval zal Sport Vlaanderen de organisatie er inderdaad op wijzen dat ze nog een statutenwijziging moet doorvoeren.”

¹⁰ Het volgende voorbeeld werd gegeven: een vereniging zonder winstoogmerk vraagt een erkenning aan, maar in haar statuten wordt enkel vermeld dat zij de ondersteuning van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied bij het lokale sportbeleid als hoofddoelstelling heeft (zonder vermelding van de Vlaamse Gemeenschapscommissie). In beginsel zou de vereniging zonder winstoogmerk een statutenwijziging kunnen doorvoeren vooraleer de beslissing over de erkenning moet worden genomen. De vraag rijst dan of zij een ontvankelijke erkenningsaanvraag heeft ingediend, indien zij niet uitdrukkelijk heeft aangegeven de intentie te hebben daadwerkelijk tijdig dergelijke statutenwijziging te zullen doorvoeren (in welk geval het agentschap Sport Vlaanderen haar hierop zou kunnen attenderen), dan wel of zij een ontvankelijke erkenningsaanvraag kan indienen indien zij wél uitdrukkelijk meedeelt dergelijke statutenwijziging te beogen.

Ter wille van de rechtszekerheid verdient het vanuit het perspectief van de aanvrager aanbeveling om duidelijker in de tekst van het voorontwerp tot uiting te brengen dat enkel de kennelijke onmogelijkheid om aan respectievelijk de erkennings- of subsidiëeringsvoorwaarden te voldoen aanleiding kan geven tot de onontvankelijkheid van de aanvraag.

Artikel 13

8. Luidens artikel 13, eerste lid, van het voorontwerp bezorgt “uiterlijk op 1 juni (...) de erkende organisatie aan het agentschap Sport Vlaanderen over het voorbije werkingsjaar het financiële verslag, het werkingsverslag en het verslag waarin de algemene vergadering de jaarrekening heeft goedgekeurd”.

8.1. De jaarrekening van een verenigingen zonder winstoogmerk en een coöperatieve vennootschap wordt inderdaad binnen zes maanden na de afsluitingsdatum van het boekjaar ter goedkeuring aan de algemene vergadering voorgelegd,¹¹ maar aangezien een stichting geen leden noch vennoten heeft, is er geen algemene vergadering die de jaarrekening kan goedkeuren. In het WVV wordt voor een stichting dan ook enkel bepaald dat het bestuursorgaan van de stichting de jaarrekening van het voorbije boekjaar opmaakt.¹²

Teneinde rekening te houden met het geval dat een stichting wordt erkend als organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid, moet de tekst van het voorontwerp dan ook aan die rechtsvorm worden aangepast.

8.2. Afhankelijk van het ogenblik waarop de gesubsidieerde rechtspersoon het boekjaar zal afsluiten, kunnen het financiële verslag en het werkingsverslag, enerzijds, en het verslag waarin de jaarrekening wordt goedgekeurd, anderzijds, betrekking hebben op verschillende werkingsjaren. Hierover bevraagd, gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“Nee, dat is niet onze bedoeling. We willen effectief, via het verslag waarin de jaarrekening werd goedgekeurd, een bewijs vinden m.b.t. de beslissingen van de AV met betrekking tot het voorbije werkingsjaar (dus niet voorbije werkingsjaar -1). We passen dit voor verschillende andere actoren (bv. sportfederaties) ook zo toe. In de praktijk moet elke vzw haar jaarrekening goedkeuren voor eind juni van het volgende werkingsjaar. Het saldo wordt voor 1 september uitbetaald. Dat betekent dat de timings goed op elkaar zijn afgestemd, en het opvragen van het bedoelde verslag niet vertragend werken.”

Gelet op de tekst van artikel 13, eerste lid, van het voorontwerp, valt het evenwel niet uit te sluiten dat enkel een jaarrekening voor het jaar voorafgaand aan het werkingsjaar zal kunnen worden bezorgd.

Het komt aan de stellers van het voorontwerp toe om na te gaan of dergelijke werkwijze strookt met de controlefunctie van het agentschap Sport Vlaanderen. Zo wordt ter overweging meegegeven dat de goedgekeurde of opgemaakte jaarrekening binnen een bepaalde

¹¹ Zie artikel 3:47, § 1, tweede lid, van het WVV voor verenigingen zonder winstoogmerk en artikel 3:1, § 1, tweede lid, van het WVV voor coöperatieve vennootschappen.

¹² Zie artikel 3:51, § 1, eerste lid, van het WVV voor stichtingen.

termijn na goedkeuring of opmaak ervan aan het agentschap Sport Vlaanderen moet worden bezorgd.

Artikel 14

9. Artikel 14 van het voorontwerp maakt gewag van een onmiddellijke intrekking van de erkenning van de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid als het agentschap Sport Vlaanderen vaststelt dat de erkende organisatie niet meer voldoet aan een of meer *erkenningsvoorwaarden*. Daarnaast bepaalt artikel 8 van het voorontwerp dat de erkenning kan worden ingetrokken als uit het jaarlijkse verslag blijkt dat de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid een of meer opdrachten niet uitvoert. Daarmee worden de opdrachten beoogd die overeenkomstig artikel 6, § 1, eerste lid, van het voorontwerp zijn aangeduid als *subsiëeringsvoorwaarden*.

Gevraagd naar de verhouding tussen de artikelen 8 en 14 van het voorontwerp, gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“Dit (lees: artikel 14) heeft enkel betrekking op de erkenningsvoorwaarden.

De erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling wordt gesubsidieerd voor het uitvoeren van opdrachten.

Als blijkt dat ze 1 of meer opdrachten waarvoor ze wordt gesubsidieerd niet uitvoert komt ze niet in aanmerking voor subsidiëring. Omdat de erkenning wordt toegekend i.f.v. de subsidiëring voor de uitvoering van bepaalde opdrachten door de organisatie, wordt in dat geval ook de erkenning ingetrokken.”

Bijkomend gevraagd naar de procedure tot intrekking van de erkenning overeenkomstig artikel 8 van het voorontwerp, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Er wordt geen aparte procedure intrekking erkenning gevolgd. Het intrekken is hierbij een gevolg van de intrekking van de subsidies, omdat ze 1 of meerdere opdrachten niet uitvoert en verloopt conform de procedure vermeld in artikel 17.”

Artikel 17 van het voorontwerp heeft enkel betrekking op de intrekking van de subsidies. Indien de stellers van het voorontwerp beogen om aan de intrekking van de subsidies als gevolg te koppelen dat ook de erkenning van de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van lokaal sportbeleid wordt ingetrokken, en daartoe eveneens de procedure vervat in artikel 17 van het voorontwerp moet worden gevolgd, moet die bedoeling duidelijk tot uiting worden gebracht in de tekst van artikel 8 van het voorontwerp.

10. Naar luid van artikel 14, § 2, van het voorontwerp kan de erkende organisatie haar standpunt over de vaststellingen van het agentschap Sport Vlaanderen dat de erkende organisatie niet meer voldoet aan een of meer erkenningsvoorwaarden indienen bij dat agentschap. *Daarna* stelt het agentschap Sport Vlaanderen een gemotiveerd advies op. Ook artikel 31, tweede lid, van het voorontwerp bepaalt dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie haar standpunt over dergelijke vaststellingen kan indienen bij het agentschap Sport Vlaanderen en dat *daarna* het agentschap Sport Vlaanderen een gemotiveerd advies opstelt over de mogelijke sancties.

Gevraagd naar de termijn voor het opstellen van dat gemotiveerde advies en of enkel dan een advies kan worden opgesteld wanneer de erkende organisatie (of de Vlaamse Gemeenschapscommissie) een standpunt heeft ingediend, gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“Indien gewenst kan een termijn worden toegevoegd. Het is de bedoeling dat in geval de organisatie haar standpunt meedeelt, het opstellen van het gemotiveerd advies door Sport Vlaanderen daarop aansluitend is.

Dat (lees: de onmogelijkheid voor agentschap Sport Vlaanderen om een advies op te stellen wanneer de erkende organisatie geen standpunt heeft ingediend) is niet de bedoeling, als de organisatie geen standpunt zou innemen over de vaststellingen zal Sport Vlaanderen ook een gemotiveerd advies moeten kunnen opstellen voor de Vlaamse Regering.”

Ter wille van de rechtszekerheid strekt het tot aanbeveling om de tekst van de artikelen 14, § 2, en 31, tweede lid, van het voorontwerp aan te vullen met een termijn waarbinnen een standpunt kan worden ingediend en aan te passen aan de verduidelijking van de gemachtigde dat het agentschap Sport Vlaanderen steeds een gemotiveerd advies moet opstellen.

11. Luidens artikel 14, § 4, derde lid, van het voorontwerp heeft de beslissing tot intrekking van de erkenning “uitwerking met terugwerkende kracht vanaf de datum waarop de erkenning van de organisatie is geschorst”. Hierover bevraagd, gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“Dat is enkel het geval als men tijdens de termijn van schorsing de vastgestelde overtredingen nog steeds niet regulariseerde.”

Gelet op de rechtsgevolgen gekoppeld aan een schorsing is het niet zinvol om de erkenning van de organisatie met terugwerkende kracht voor de schorsingsperiode alsnog in te trekken. De gemachtigde lijkt er overigens vanuit te gaan dat de erkenning met terugwerkende kracht zou herleven indien de vastgestelde overtredingen zijn geregulariseerd. Indien de stellers van het voorontwerp dit zouden beogen, dient dit in de tekst van het voorontwerp te worden verduidelijkt.

12. Naar luid van artikel 14, § 5, van het voorontwerp kan de Vlaamse Regering een erkenning onmiddellijk intrekken als dat “in het belang is van de Vlaamse Gemeenschap” en als dat door “zwaarwegende feiten” wordt verantwoord. In dat geval wordt de organisatie op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse Regering om haar erkenning onmiddellijk in te trekken. Voorts bepaalt artikel 30 van het voorontwerp dat als het agentschap Sport Vlaanderen vaststelt dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie niet meer voldoet aan de subsidiëeringsvoorwaarden, een of meer opdrachten niet uitvoert, of als “zwaarwegende feiten” de intrekking van de subsidiering “in het belang van de Vlaamse Gemeenschap” verantwoorden, het agentschap Sport Vlaanderen de Vlaamse Gemeenschapscommissie op de hoogte brengt van de vastgestelde overtredingen.

Gevraagd wat moet worden begrepen onder de begrippen “het belang van de Vlaamse Gemeenschap” en “zwaarwegende feiten”, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Deze bepaling is in de praktijk op heden nog nooit toegepast geworden. Het zou kunnen als de organisatie bv. is veroordeeld voor fraude. Wat ons betreft kan het deze zinsnede op basis van uw advies geschrapt worden.”

en

“Hier bestaat geen afgebakende limitatieve opsomming, wat de mogelijkheid geeft om per geval de situatie te bekijken. Onder ‘zwaarwegende feiten’ kan onder meer vallen: fraude, verduistering of misbruik van overheidssubsidies, ernstige financiële of bestuurlijke onregelmatigheden, zware integriteitsschendingen, definitieve gerechtelijke veroordelingen die het vertrouwen in de organisatie ernstig aantasten, ernstige inbreuken op wettelijke verplichtingen, of andere uitzonderlijke omstandigheden waardoor het vertrouwen in een correcte uitvoering van de gesubsidieerde opdrachten of een rechtmatige besteding van publieke middelen ernstig wordt ondermijnd.”

Ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid verdient het aanbeveling om minstens in de memorie van toelichting de draagwijdte van de voormelde begrippen te verduidelijken.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE